

[Miljøministeren]

Den tredje ordning, der er skitseret af styringsgruppen, indebærer, at der udbetales kompensation til de landmænd, der rammes af drænforbud, fordi dræningen medfører behov for indgreb over for okkergener.

En vanskelighed ved denne ordning er at begrænse kompensationen til de landmænd, der har et konkret dræningsønske.

Jeg tror, at det vil blive meget svært at finde et hensigtsmæssigt administrationsprincip, der tillader en bredere anvendelse af denne ordning.

På indeværende tidspunkt mener jeg derfor, at der i den fremtidige lovgivning bør lægges hovedvægt på støtte til okkerrensning. Jeg har endnu ikke taget stilling til, hvor meget det offentlige bør satse pr. hektar dræningsareal, men det er min helt klare indstilling, at de beløb, der maksimalt stilles til rådighed pr. hektar, ikke må kunne opfattes som urimelige i forhold til jordværdien. Hermed mener jeg, at beløbene som udgangspunkt ikke må være større end den værdiforøgelse, som jorden tilføres ved dræningen. Der bør derfor være et loft for den støtte, der kan udbetales til okkerrensning pr. hektar dræningsareal.

Et sådant loft vil som tidligere nævnt fremme, at der sker bedre koordinering ved dræning af små jordlodder, og forhåbentlig også fremme udviklingen af billige – men stadig sikre – metoder til okkerrensning.

Jeg er opmærksom på, at der vil blive vanskeligheder med at finde frem til støttens størrelse. Jeg er bekendt med, at landbrugets organisationer mener, at dræning kan forøge jordens værdi betydelig mere, end man skulle forvente, når man tager i betragtning, hvor få dræninger der faktisk gennemføres, til trods for at omkostningerne for landmanden efter statstilskud kun beløber sig til ca. 10.000 kr. pr. hektar.

På indeværende tidspunkt finder jeg det ikke på sin plads at komme med mere konkrete forslag til, hvordan den lovgivning, som folketinget skal tage stilling til i næste samling, skal udformes. Jeg vil være tilfreds med at modtage folketingets overordnede synspunkter, som vil være en vejledning for mig ved udarbejdelsen af et lovforslag, der har en rimelig chance for at vinde folketingets tilslutning.

Ud over de her omtalte ordninger til indgreb over for nye dræningsprojekter indstiller styringsgruppen til overvejelse, om der skal

etableres mulighed for at foretage foranstaltninger ved vandløb, der er blevet okkerbelastede af tidligere dræninger eller som følge af udledninger fra tidligere brunkulslejer, og hvor det af hensyn til natur- eller erhvervsinteresser er ønskeligt at sikre en hurtig forbedring af forholdene. Styringsgruppen nævner et beløb på 2 mill. kr. årligt til dette formål.

Fra dambrugerside skønner man, at erhvervet har årlige udgifter til okkerbekæmpelse på 13-14 mill. kr. Styringsgruppen mener, at man, specielt hvis der etableres støtte- eller kompensationsordninger til landbruget, også kunne overveje, om dambrugserhvervet skal have hel eller delvis kompensation for disse udgifter.

Endelig nævner styringsgruppen, at der til fortsat støtte til drift af okkerrensningsanlæg, der er etableret i løbet af forsøgsperioden, bør reserveres 300.000 kr. årligt.

Afslutningsvis vil jeg ikke undlade at give udtryk for min store tilfredshed med, at der nu endelig synes at være en løsning i sigte på et problem, som ikke bare har plaget mig i min ministertid, men som jeg ved også mine forgængere har følt tyngende, fordi det har været svært at finde frem til en model, som både miljøet og landbruget kunne være tjent med.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v. (Fortsat ændring af dyrtidsregulering).

(Fremsat 26/4 84).

Formanden:

Jeg skal efter ønske fastsætte taletiden til 15 minutter for ordførerne i første omgang. Der vil under denne sags behandling være adgang til at gøre mere principielle bemærkninger og omtale indhold af og baggrund for dagsordenens punkter 1-13.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):